

ABADIA DE SANTA MARIA D'ARLES

INFORMACIÓ I ENLLAÇOS

Oficina de Turisme d'Arles

Sud Canigó

Facebook Abadia de Santa Maria

Turisme Pirineus Orientals

Construïda a partir de l'any 881 per iniciativa de l'abat Suniefred, l'abadia benedictina Santa Maria d'Arles és un espai important que conjuga diferents èpoques i estils arquitectònics (preromànic, romànic, gòtic i barroc). L'abadia té la particularitat d'estar orientada no pas a l'est (a l'orient, per on el sol es lleva), si no a l'oest (per on el sol es posa, símbol d'obscuritat i mort).

El 960, l'abadia, que esdevindria llar de la vida espiritual al Vallespir, es dotada pel Papa de les relíquies dels sants Abdon i Sennen. També es va ampliar, gràcies a una donació de la vídua del comte Oliba de Cerdanya. Al segle XI, després de grans obres, es va formar l'actual edifici, consagrat el 1046, i que des de llavors es va convertir en l'abadia més important dels Pirineus catalans.

En aquella època, l'església es composava de 3 naus amb estructura de fusta i 2 fileres de finestres altes il·luminaven la nau principal. La façana de la portalada presenta elements que són importants testimonis d'aquella època. Al centre del timpà, una creu gravada amb un Crist Majestat reposa sobre la llinda triangular preromànica. A cadascun dels braços de la creu, és representat el símbol de cada un dels evangelistes (l'àliga per Joan, el bou per Lluç, el lleó per Marc i l'home per Mateu). A la façana, una sèrie d'arcuacions mostren la influència d'un nou corrent, l'arquitectura anomenada "llombarda", vinguda directament del nord d'Itàlia i que retrobarem a nombrosos campanars i edificis religiosos.

El 1260, l'abat Raymond Deç Bach va fer construir el claustre amb marbre blanc de Ceret i pedra de Girona per a les columnes. A finals del segle XIII, l'església s'amplia amb capelles gòtiques, donant als col·laterals. Al segle XIV, a les capelles del nord se'ls sobreposa un sostre que priva l'església d'una part del seu enllumenat inicial. A finals del segle XIV, els monjos de l'abadia es secularitzen i, d'aquesta manera, perden l'ideal de la norma de Sant Benet i, com nombroses abadies, Santa Maria pateix una lenta i llarga agonia.

El 1647, Llätzer Tramulles, escultor daurador, esculpeix un retaule que il·lustra les vides dels sants Abdon i Sennen. A la segona meitat del segle XVIII, un carter alemany construeix el gran orgue, recuperant elements de l'orgue del segle XVI. Més endavant, aquest seria reubicat a una fila.

A la Revolució Francesa, quan els últims 6 monjos abandonen l'abadia, l'església fou decretada parroquial i les seves dependències i bens són venuts.

El sarcòfag (segle IV o V), conegut amb el nom de Santa Tomba, conté aigua l'origen de la qual resta inexplicat.

SERVEI DE PREMSA

catherine.gillot@adt66.com - Tel. +33 4 68 51 52 58 - julien.folcher@adt66.com - Tel. +33 4 68 53 73 28

PYRÉNÉES MÉDITERRANÉE EN PAYS CATALAN

Agence de Développement Touristique des Pyrénées-Orientales

2, boulevard des Pyrénées - CS 80540 - F - 66005 Perpignan Cedex - Tél. +33 (0)4 68 51 52 53 - info@adt66.com

pro-tourismeadt66.com - tourisme-pyreneesorientales.com - visitpo.fr -   #visitpo